

לימוד כ"ד

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים - נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

ספרי קודש

ובמשמרות נטועים. אם קבעת כ"ד ספרי תורה כמסמר בלבבך הם משמריך אותך. (מדרש תנחומא)
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטרי' ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
כל סיפור הבא בתנ"ך הוא מפתחת שער של ישועה חדש שנחדש לאותו צדיק ונפתח על ידו. (רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע)

**בי"ה - לימוד כ"ד ספרי קודש - גליון 158 - יא אדר א' תשס"ה לפ"ק
זיל ע": מכון נ"ך היומי ללימוד כל ספרי נ"ך במעגל השנה, בי פרקים ליום - עיה"ק ירושלים תובבי"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד תנ"ך בכל השנה
להחזיר עמדת "לימוד תנ"ך בכל השנה" ליושנה, לסיים כל התנ"ך בשמחת תורה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א
דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריין תליתאי - תורה נביאים וכתובים

ספר ליקוטי הלכות - הלכות שותפים בקרקע הלכה ד

וידוע, שבכל דבור ודבור של כל בעלי התלמוד יש בהם רזין עלאין וכל שכן בזהר הקדוש. דהא מארי מתניתין כל תלמודא דילהון על רזין עלאין סדרו להון. ובפרט בלשון המשניות בעצמן שחבר רבנו הקדוש ברוח - הקדש גבה ונורא מאד, כי הם עצם התורה שבעל פה אשר ארכה מארץ מדה וכו'. וכל מעין יראה בעיניו ברב המשניות שהלשון אינו מישב כלל בשלמות על - פי פשוטו, אפלו לאחר כל התרוצים שמישבין בעלי הש"ס, כי האם היה מהנמנע לרבנו הקדוש לחבר המשניות בלשון ברור וקל שלא נצטרך לתרץ ולשבר ולחסר ולהוסיף ולהפך בדבריו הקדושים! אך בודאי דברים בגו, כי כפלים לתושיה ולא היה אפשר לבאר ולהמשיך בזה העולם כל דיני ומשפטי התורה הקדושים כי אם בענין זה דיקא שבו מרמז כל חלוקי הדינים למעשה ובו נעלם

ונסתר כל שרשי הדינים וטעמים על – פי סוד הנסתר והנעלם. מכל שכן בכל דבור ודבור של המקרא שבכל ספרי תנ"ך (תורה נביאים כתובים) שבודאי כלם מלאים סודות נוראות ונשגבות שאי אפשר לתפס במח. אבל על פי פשוטו אין להם קשר וחוור וסדר כלל על – פי דרכי המליצה והם מלאים פליאות ותמיהות נשגבות ואף – על – פי שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אין מקרא יוצא מידי פשוטו, הינו שבודאי כונתו בפשיטות אמת. אבל מה שאמר בלשון זה שמלא קשיות ותמיהות, זה אי אפשר לתרץ בשלמות בשום אופן כי אם על – ידי סודות הנשגבות, הנסתרות ונעלמות בהם בכל דבור ובכל פסוק ובכל אות ונקדה וכו'. ואין צרך לבאר כל זה וגם כי אין כאן מקומו, אך הכרחתי לצאת מן הענין לדבר קצת מחמת כי אש תוקד בקרבי מעצם הצרות שנתפשטו עכשו על – ידי פריצי בני ישראל שהם כתות האפיקורסים המצויים עכשו ביותר, שהם חותרים לפרש המקרא רק על – פי פשוטו, על – פי דרכי המליצה והבל יפצה פיהם ואם לשונם תמק בפיהם מרבוי דבריהם של הבל, לא יוכלו להכניס בלב בעל שכל אמת שהמקרא מתפרש בשלמות על – פי דרכי המליצה, וכי יעלה על הדעת שמשה רבנו עליו השלום שהיה ראש לכל הנביאים ולכל בעלי מליצה של אמת, כאשר הם בעצמם מכרחים להודות על – זה ומשבחים ומפארים מאד מאד המליצה הקדושה של משה רבנו, כתב על פי דרכי המליצה, חס ושלום, בהתורה הקדושה 'ששת ימים תאכל מצות'.

וסותר דברי עצמו שכתב כמה פעמים 'שבעת ימים תאכל מצות'.
וכן 'ובשלת ואכלת', והלא כתיב, 'אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל
כי אם עלי אש וכו"'. וכן הרבה וכן בהספורים למה לו להאריך
לחזור ולספר באריכות כזה כל דברי אליעזר עבד אברהם מה שכבר
מבאר בפרשה היטב, וכן בהרבה מקומות מאריך הרבה ובכמה
מקומות מקצר מאד. וכל מקרא ומקרא מלא פליאות נשגבות אשר
אי אפשר בשום אופן לתרצם בשלמות על – פי פשוטו כי אם על –
פי שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן שדרשו בהם רבותינו
זכרונם לברכה בתלמוד. ולהאמין שיש בהם סודות נוראות
ונשגבות בכל תבה ובכל אות והיה מכרח על – פי סוד לכתב ששת
ימים תאכל מצות ולסמך על רבותינו זכרונם לברכה שמסר להם
לדרש בזה מדה משלש עשרה מדות שהוא דבר שהיה בכלל, וכן
בכל התורה כלה. וכל זה מבאר ומיסד בלב כל אחד מישראל
באמונה שלמה, כי כל קיום התורה תלויה בזה, אך הכתות הרעים
הנ"ל רוצים להפך הקערה על פיה, חס ושלום, וכבר הטעו כמה
נערי בני ישראל בהבליהם. ה' יתברך יציל השאר מהם ומהמונם
ומהמהם על – כן לא יכלתי להתאפק מלדבר כאן בזה קצת ועוד
נתבאר במקום אחר בעזר ה' יתברך:

הַצִּיָּת בּוֹ יוֹמָם וּלְלַיְלָה כִּי־ד סְפָרִים

בְּצֵד כִּי־ד שְׁעוֹת בַּיּוֹם וּבְלַיְלָה